

17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

† Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ».

Ἄλεξιου ὁσίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (†411).

Ἦχος πλ.δ'. Ἑωθινὸν ἦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τη ρη μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Α νε στη σε κ νε κ ρων η ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ

σα σθε των δα κρουωντοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ. Νη ρ

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν
τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε
βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ
πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Tην ουραανιον πυυλην και κιβωτον
το παναγιον ο ο ο ρος την φωταυγη νε
φεελην υμνησωμεν την ουραανιον κλιμακα τον
λογικον Παραδεισον της Ευαστηνλυτρωσιν της Οι
κουμνης παασης το μεγακειμηλιον οτισω
τηριααεν αυτη διεπραχθη τω κο
οσμω και αφεις των αρχαιων εγκληματων δι
α του τοβωωμεν αυτη πρεσβευετωσωγι
ω και Θεω των πταισματος αφεισιν δωωρησαα
σθαι τοις ευσεβως προσκυνουσι τον παναγιον
το οκον σου

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Aνθρωποι τομνημα σου σωτηρεσφραγι
σαα ντο Αγγελος τον λιθον εκ της θυρας απεε
κυλιισε γυναικες εθεασαν το εγη

γεθ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
τοις μα θη ταις σουου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε
σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα

Tα μυ ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
κουου ον παυ σα σθε των δα κρου ων και αν τι λυ πης
χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο
τι α νε στη χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη
σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Eπι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

ης Θε ος ε σαρκωθη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ παρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
 μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ραπλα τυ
 τε ρανου ρα νων α πειειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
 ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
 σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σ
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τα θα να α
 τα δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δα
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σ

Τι τα μυστρα συμπαθως τοις δακρυσι ^{ν'}₂₂ ωμαθη
τραι κιννα τε ^u₉ οαζραπτων εν τω ταφω Α
γγελος προσηγγετο ταις μυσροφοροις ^u₉ ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησητε ^u₉ οσωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τμνη μαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σου ^u₉

Αι ανθρωπι μυσροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σου θρηνολογσαι ^u₉ αλλεπεστη προς αυτας ο
Αγγελος και ειειπε θρηνοο και ρος πεπαυται
μη κλαιετε ^u₉ την αναστασιν δε Αποστολοις ειει
παατε ^u₉

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σου ^u₉

Μυσροφοροι γυναικες με τα μυσρων
ελθουσαι προς το μνημα σου Σωτηρ ^u₉ εν ηχα εν

το Α γγε ε λθ προσ αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τδ δ τδ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ δ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' z' z'} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v' z' z'} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ.δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν· ᾠτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος πλ.δ' Νη ς

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει

^{xo} ρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν

σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^{v d' z'}

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ

φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν

αυ το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο

πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι

δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει

και κο λα σει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

E πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α ναρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γορ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φορ ο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι
α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το
γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι

ον κυ ρι ως ^ν ρ

Τὸ Προκείμενον.

^ν ρ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ^Α ρ

ο Θε ος σου Σι ^ρ ων εις γε νε αν και γε νε αν ^ν ρ

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

^ν ρ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ^Α ρ

ο Θε ος σου Σι ^ρ ων εις γε νε αν και γε νε αν ^ν ρ

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

^ν ρ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ^Α ρ

ο Θε ος σου Σι ^ν ρ ων εις γε νε αν και γε νε α α

α αν ^ν ρ

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

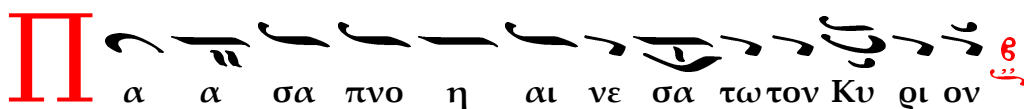
Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

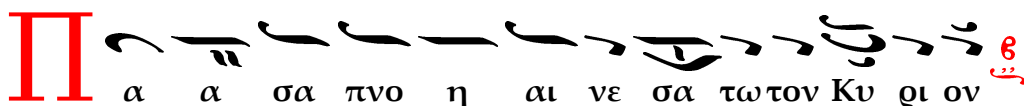
Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

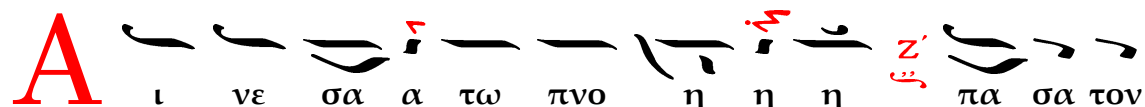

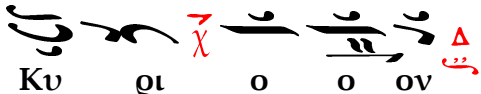
Ἦχος Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η
Ζ' πα σα τον
Χ Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν

ἔστῳτα, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ἰησοῦς ἔστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε ^ε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σ ας τα α

δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σ ας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

Ι δε δε δε δε δε γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολλα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι Δ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να Δ

Α πο ρε ψον το προ σω πον σα α πο των α

μαρ τι ων μη Δ και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον Δ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη Δ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μθ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ ι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μθ α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μθ την
δι και ο συ νην σθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μθ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεος ουκ ε ξου δε νω σει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

στην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μς προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σ να ον φε ρων τσ σω μα τος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

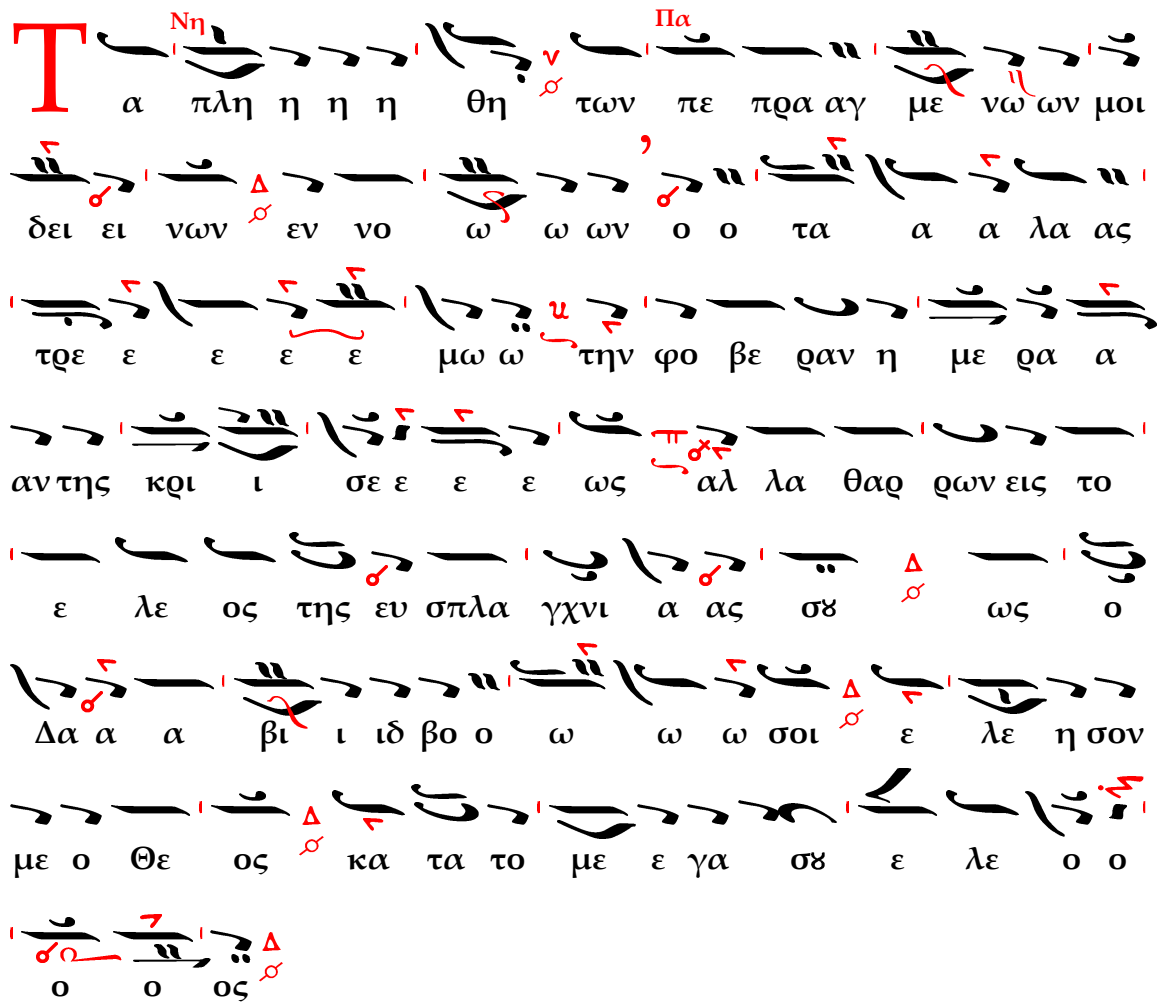
πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μθ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ῥοδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαικὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περι σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείναςα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ποίημα Χριστοφόρου τοῦ Πρωτασηκρίτου.

ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἐδέμ γυμνώσεως, δι' ἧς ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργέ καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐν Ἐδέμ κελύων με τρυφᾶν, τῶν ὠραίων καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ρεόντων καρπῶν.

Δόξα.

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης· ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεὸς μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ

γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ἽΟφισ ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὐας ἐν τοῖς ὡσίν· ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ προσέταξέ μοι Θεός, μηδὲ ὡς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπερὶφθην πικρῶς.

Δόξα.

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχῆ! πῶς οὐκ ἔγνωσ τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἢ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἀγνή, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολὴν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῷ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν,

ἵνα μὴ ἔξω θρηγήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. Ἀλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδάμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδάμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θεοῦ κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάλγησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἦχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείση σε. * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδάμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἄνθρωπος ἐν γῆ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος.

Ἐξεις τι καινὸν κἂν πόλῳ, Πάτερ, μόνος.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ, Ἀλέξιε, πότμον ἀνέτλης.

Οὗτος ἦν ἐκ Ῥώμης, πατρὸς Εὐφημιανοῦ Πατρικίου, καὶ μητρὸς Ἀγλαΐδος, πλουσίων καὶ πάνυ εὐγενῶν, μονογενῆς ὑπάρχων αὐτοῖς. Παστάδος δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔδει τῆς νύμφης συγκαθευθῆσαι, δοὺς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἐπευξάμενος, λαθῶν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὴν Ἑδεσσαν καταλαμβάνει. Προσέμεινε δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν πενιχροῖς καὶ ῥακώδεσιν ἱματίοις, ἐλέῳ καὶ φιλανθρωπία τῶν προσιόντων τρεφόμενος.

Ἀπάρας δὲ ἐκείθεν, (οὐ γὰρ ἦν λαθεῖν, καὶ διὰ παντὸς τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτεσθαι, ἤδη προσφοιτῶντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλούντων), καὶ μέλλων εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἐφέσεως οὐκ ἔτυχε, τῆς νηὸς πνεύμασιν ἐναντίως ἐλκυσθείσης ἐτέρωθι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου Πατρὸς· καὶ ἀγνοηθεὶς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διήνυσεν, ἐμπαροινούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκετῶν, καὶ ἐμπαιζόμενος· καὶ τοσαῦτα πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἄνθρωπον ξένον, καὶ μηδεμιᾶς μετέχοντα παρῶρησίας, ὑπὸ τρυφῶντων ἀνθρώπων καὶ ἀτακτούντων. Ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάρτην, καὶ ὅστις εἶη, καὶ ὅστις ἔφυ γράφας, τοῦτον κατεῖχεν, ἕως οὗ ὁ Βασιλεὺς Ὀνώριος, θεόθεν ἀποκαλυφθεὶς, παρεγένετο· καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ἤδη τεθνηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε· καὶ ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτόν· καὶ πάντων ἐκπλαγέντων, τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυχεν ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, μύρα εὐώδη, καὶ ἰάματα τοῖς προσιούσιν ἀεννάως προχέον.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεραῶς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Στίχ. Στηριξας τῷ φόβῳ σου ἡμᾶς, Οἰκτίρμον,

Τὴν γῆν, Λόγε, ἔσεισας τῷ νεύματί σου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῆλος διεξέκαυσε Παῦλον Εἰκόνων,

Ἐφλόξεν δι' αὐτὰς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ὁσιος Θεοστήρικτος, ὁ Ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στήριγμα πιστοῖς καὶ μεταστάς ἐκ βίου,

Τὰς σὰς, Θεοστήρικτε, πρεσβείας δίδου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρίνος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεὶς Μαρίνος ἐκτέμνει κάραν πλάνης,

καὶ σὺν κεφαλῇ τῶν ὄλων Χριστῷ μένει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πατρικίου,

ἀποστόλου καὶ φωτιστοῦ τῆς Ἰρλανδίας.

Στίχ. Ἀποστολικῶς Πατρίκιος βιώσας,
παῖσαν γῆν ἐφώτισε τῆς Ἰρλανδίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρθένος Γερτρούδη, ἡγουμένη τῆς ἐν Νιβέλλ τοῦ Βελγίου Μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει χνθ' (659).

Στίχ. Ἡ νύμφη ἀγνή τοῦ ἀληθοῦς Νυμφίου,
Γερτρούδη κεκοίμηται ὕπνον δικαίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς Κολιαζίνο, τοῦ ἐν Ῥωσσία.

Στίχ. Δόξα τῷ Θεῷ ἕνεκα πάντων! κράζων,
ὁ θεῖος Μακάριος Χριστῷ ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου Ὁσιομάρτυρος Γαβριὴλ Μζίρε, ἐν Γεωργία, τελειωθέντος ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων ἐν ἔτει αωβ' (1802).

Στίχ. Ἄγαρ ζοφερὰν τὴν πλάνην διελέγξας,
Γαβριὴλ υἱὸς φωτός, πρὸς φῶς μετέστη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τετάρτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου, ἧτοι Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχ. Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.
Βρώσει γλυκεία, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς ὁ μόνος φιλόνητος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

**Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.**

Ἦχος ἈΨ Δι-Θ

ὠδὴ α'

Ως ἐν ἡ πει ρω πε ζευ σας ο Ι σρα ηλ εν
α βυσ σω ι χνε σι τον δι ωκ την Φα ρα ω κα θο
ρων πον του με νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε

βο α α σω ω με εν

ὠδὴ γ'

Ουκ εστιν Αγιος ως συ Κυριε ο Θε

ος μου ο υ ψωσαστο κε ραστωνπι στων σου α γα θε

και στε ρε ω σας η μας εν τη πετρα της ο μο

λο γι α ας σα

ὠδὴ δ'

Χριστος μου δυναμις Θεος και Κυριος η σε

πτη Εκκλησια θεο πρε πωσ μελπει α να κρα

ζου σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ

ρι ω ε ορ τα ζουου σα

ὠδὴ ε'

Τωθειω φεγγει σου α γα θε τας των ορθρι

ζον των σοι ψυ χας πο θωκα τα αυ γα σον δε ομαι σε

ει δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου

των πται σμα α των α να κα λου με ε νον

ὠδὴ ς'

Του βίου την θάλασσαν υψομένην καθο
ρωντων πειρασμών τω κλυδωνι τω ευδιωλι
μενι σου προσδραμών βοώσοι ναγαγε εκφθο
ρας την ζωην μου πολυελεεε

ὠδὴ ζ'

Δροσοβόλον μετην καμινον ειργασατο Αγ
γελοστοις οσι οισ παισι τους Χαλδαιους δε καταφλεγον
προσταγμα Θεου τον τυραννον επεισεβοαν ευ
λογητος ει ο Θεος ο των πατερων ημων

ὠδὴ η'

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τὰς αἰώνας

Εκφλογος τοις οσι ιι οισ δροσοον επηγα
σας και δικαιοθυσι ιι ανυδαατιεφ
λεξας απαντα γαρ δρας Χριστεμονωτωβουλεσθαι
σε υπερυψουμεν εις παντας τους αιωω ναα

α α

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ^Δ καὶ ἠγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μθ ^θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ ^{Δ θ} και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{Δ θ} την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν ^{θ θ} την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν ^θ

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ^Δ

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν ^Δ μα κα ρι ^χ θ σι με πα σαι αι Αι

γε νε αι ^θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ ^{Δ θ} και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^{Δ θ} την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν ^{θ θ} την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βη με νοις Αυτον

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρη βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κη σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν

ὑπερηφάνους
δι α νοι α καρ δι ας αυτων

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρη βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κη σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. ε'. Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς Δ

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν Δ
και πλ τὲν τας ε ξα πε

σται λε κε νῆς θ

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ Δ και

ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ Δ την α

διαφθοορωσ Θεον Λογον τε κῆσαν θ την

οντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο

με εν θ

Στιχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, Δ

καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, Δ
τω Α βρα αμ Ζ

και τω σπερματι αυ τῆ εως αιωνος θ

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ Δ και

ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ Δ την α

διαφθοορωσ Θεον Λογον τε κῆσαν θ την

οντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο

με εν θ

Δ

ὤδη θ'

Θ ε ον αν θρωω ω ποις ι δειειν α δυ να τον
ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γματα δι
α σου δε πα να γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε
σαρ κω με νος ον με γα λυ νον τες συν ταις ου ρα
νι αις στρα τι αις σε μα κα ρι ζο ο ο με ε
εν

Θ ε ον αν θρωω ω ω ποι οις ι δει ει ει ν
α α δυ να α το ον ον ου τολ μα α αγ γε ε ε
λων α τε νι σαι τα τα γμα τα α δι α σου
δε ε πα α α να γνε ω ω ρα α α θη βρο ο
τοις Λο γο ος σε σα αρ κω με ε ε ε ε νος
ο ο ον με γα α α λυ νο ον τες συν ταις ου ου
ου ρα νι ι ι ι ι αις στρα τι αις σε μα
κα α ρι ι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η'.

Ἦχος Δι-Θ

Δ υ ο Α γγε ε λης βλε ε ψα σα εν δοθεν

τδ ς μνη μει ει ς Μα ρι α ε ε ξε πλη ητ

τε το και Χρι στον α α γνο ς ς σα ως κη πδ ρον

ε ε πη ρω ω τα Κυ ρι ε πδ ς το σω ω μα

τδ Ι η σδ ς μδ τε ε θεικας κλη σει δε τδ ς

τον γνδ ς σα ει ναι αυ το ο ον τον Σω τη

ρα η κδ σε μη η μδ α α πδ προς τον Πα

τε ρα α α πει μι ει πε τοις α α δελ φοι οις
μα

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ.

Της εν το λης σα Κυ υ ρι ε πα ρη κσ
σα α ο α α θλι ος και γυ μνω θεις τη ης σης δο
ο ο ξης αι σχυ νης πε πλη η σμαι Οι οι μοι και
της τρυ φης εκ βε ε βλη μαι τσ πα ρα δει ει
σα ε ευσπλαγχνε ε λε η μο ον ε λε ε η σον
τον στε ρη θεν τα α δι και αι ως της α γα θο ο
τη το οστης σης

Ἔτερον, ὃ ἐστὶν καὶ Θεοτοκίον.

Ἦχος Βου-Θ.

Αποι κη σθε εν τες Κυ υ ρι ε πα ρα
δει σα ο το πρω ω τον δι α της ξυ υ λσ
βρω ω σε ως αν τει ση γα α γες πα α λιν δι α
Σταυ ρσ και αι τσ πα α θς σα Σω τηρ και αι Θε ε ε

με δι ἡ μας ο χυ υ ρω σον την Νη σται
 α αν πληρω ωσαι α γνο πρε πω ω ως και την
 θει αν Ε γερ σιν προ ο σκυ νη η σαι το Πα σχα
 το σω τη η ρι ον σε Τε κσ ση ης πρε σβει ει
 ας

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του
 ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δοξαυτηε

σται πα ασι τοις οσι οισ αυ τϛ

Κυυριε ει και κριτη ρι ιω παρε

εστης υπο Πιλα του κρινομενος αλλ ουκ απελει

φθης του θροοονου τω Πατρισυγκαθεζομε

νος και αναστας εκ νεκρων τον κοσμον ηλευ

θερσας εκ της δουλειας του αλλοτριιιου ως

οικτιρων και φιλανθρωπος

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου
αινειτε αυτον

ενστερεω ματι της δυναμεως αυτϛ

Κυυριε ει και ως θνητοον εν μνημει

ειω Ιουδαιοι σε εκατεθεντο αλλ ως βασι

λεαυπνου ου ουνταστρατιωται σεεεφυλατ

τον και ως ζωη ης θησαυρον σφραγι διεσφραγι

σαντο αλλα ανεστης και παρεσχες αφθαρ

σι ανταιψυ χαι αις η η μων ^vδλ

^λχ Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ ^Δδλ αι νει τε αυ

τον κα τα το ^λχ ^ρπληθοστηςμεγαλω συ νησ αυ τδ ^vδλ

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου ^Δ τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας ^vδλ φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ^vδλ ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε ^vδλ δι α του το προ σκυ νου ου μεντην τα φην

σου και την ε ε γε ερ σιν ^vδλ

^λχ Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ^Δδλ αι νει τε αυ ^λχ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα ^vδλ

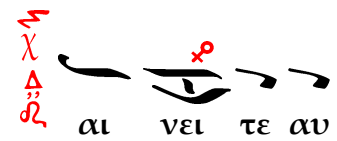
Oαγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας ^Δδλ τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων ^vδλ τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το ^vδλ

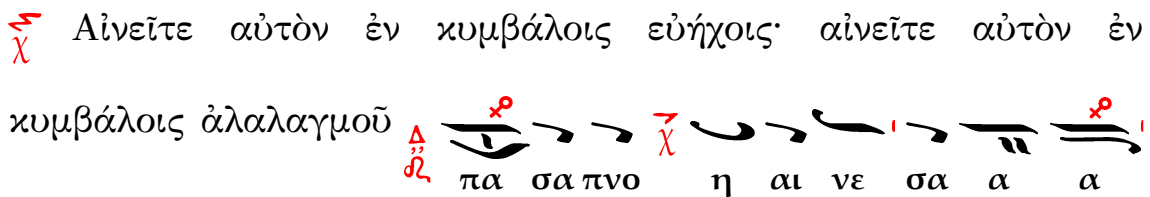
Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αι νει τε αυ

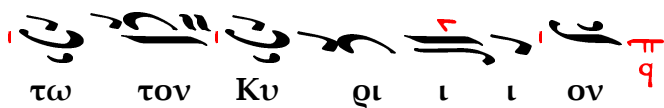
 τον εν χορ δαιαις και ορ γα νω

E πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη
τι τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι να η μας ε
λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει ας του εχ θρου και α
θα να τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε
ος δι α της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρω ω
πε

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Π' Πα φ

 Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α α

 τω τον Κυ ρι ι ι ον

O Πα **Πα** **Κε**
ι οι μοι οι οι ο Α δαμ εν θρη νω ω κε
κρ α γεν **Πα** **Δι** **Δι** **Δι** **Δι**
ο τι ο φι ις και γυ υ νη θε ι κης
πα ρη σι ας με ε ξω ω σαν και πα ρα δει σθ ε
της τρυ υ φης ξυ λθ βρω σις η ηλ λο ο τρι

ι ι ι ι ω ω ω ω σεν ^π9 οι οι οι οι οι μοι
^{Δι} ου φε ^οε ε ρω ω ^{Κε}λοι οι οι πον το ο ο νει
^{Πα}ει ει δος ^οο πο τε βασι λευτων ε πι γει ων κτι
^{Πα}σμα α των Θε ε ^{Δι}υ νυν αιχ μα λω το ος ω ω ω φθην υ ^{Πα}
 πο μι ι ας α θε σμυ συ υμ βυ υ υ λης ^πκαι
 ο πο ο τε δο ο ξαν α θα να σι ασημ φι ε ε σμε
 ε ε νος ^πτης νε κρω σε ω ω ως την ^{Δι}δο ο ραν ^{Δι}ως
 θνη τος ε λε ει ει νω ω ως πε ε ε ρι φε ε ε ε
^{Κε}ρω ^ποι οι οι μοι οι τι να των θρη η η η η η
^ονων ^πσυ νερ γα α την ^οποι η η η σο ο ο ο
^{Δι}μαι ^παλ λα συ φι ι λαν θρω ω πε ο εκ γης δη μι κρ
^{Πα}γη σα ας με ^{Δι}ευσ πλα γ χνι ι αν φο ρε ε ε ε
^πσας ^πτης δα λει α ας τς ε ε εχ θρα ^{Δι}α να κα λε
^{Δι}σαι αι και σω ωσον με ^{Δι}
^ΧΑνάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου ^{Δι}μη ε πι
^Χλα θη των πε νη η των ος εις τε ε ε ε λος ^π9

Tο σταδιον των αρετων ηνεε
 ωωωω και οι βλομενοι αθληηηηη
 σαι ει σε εε ελθεεεε τε αναζωσαμε
 νοι οι τον καταλον της νηησται ει ει αας α
 γωωω να οι γαρ νομιμως αθληντες δι
 και αι ως στεφανος εν ται και αναλα
 βοοντες την πανοπλιαν τα σταυρα
 εχθρα ντιμαχηησο οοοο μεεε
 εθαως τειχος αρρηκτον καταχοντες την πι
 ιιστιν και ως θωρακατην προσευχην και
 περικεφαλαιαιαν την εελεηηημο
 συυυυνην αντιμαχαιρας την νηησται ει ει
 ανητις εκτεεμνειαποκαρδιιααας
 πασαν κακιαν οποιωντα τον α
 ληθινον κομιζεταιστεφανον παραταπαμ
 βασιλεεεεως Χριστου εντηημεραα

της κρι ι σε ως

Ἦχος Πα

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι η

γη σομαι παντα θαν μα α σι α α α σθ

Α δαμ τσ πα ρα δει σθ δι ω ω ω κε ε ε

ε ε ε ται τρο φης με τα λα βω ων ω ω ως πα ρη

η κο ο ο ο ος Μω σης θε ο πτης ε χρη η

μα α τι ι ι ι σε νη στει α τα ομ μα τα της

ψυ χη ης κα α θη ρα α με ε ε νος δι ο

τσ πα ρα δει ει ει σθ οι κη το ρες γε νε ε σθαι ε ε

πι ι ι πο ο θσ ς ς ν τες α παλ λα γω ω ω μεντης

α λυ σι τε λς τρο φης και Θε ον κα θο ραν

ε φι ε ε με ε νοι μω σα ι κως την τε ε τρα

δα της δε κα δο ο ος νη στε ευ σω ω ω ω μεν

προ σευ χη και τη δε ε η η η η η σει ει

λι κρι νω ως προ ο σκα α αρ τε ε ρσ ς ς ν τες κα

τευ να σω μεν της ψυ χης τα πα θη μα τα α πο
 σο βη σο μεν της σαρ κο ος τα α α οι δη η μα α α
 α τα κϛ φοι προς την α νω πο ρει α αν με
 τι ι ι ι ι ι ω μεν ο πϛ αι των αγ
 γε ε λω ω ν χο ρει ει ει αι α σι γη η η
 τοι οις φω ω ω ναις την α δι αι ρε τον α νυ μϛ
 σι τρι ι α δα κα θο ραν το α μη χα νον κα α
 αλλος και αι αι δε σπο ο τι ι ι ι κον ε κει α
 ξι ω σο ο ον η η η μας γι ε θε ς ζω
 ω ω ο ο δο τα τϛ ε πι σοι πε ποι θο ο τας συγ
 χο ρε ε ε ε ευσαι ταις των αγ γε ε λων στρα
 α τι ι ι αις ταις της τε κϛ ση ης σε ε μη η τρος
 Χρι στε ε ε πρε σβει ει ει αις και α πο στο ο ο λων και
 των μαρ τυ υ υ υ ρω ων και των ο σι ι ι ι ων

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος Πα ς

Πα

ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ε Πα ε φθα α σε και αι ρος η των πνευ μα τι κων

α γω ω νων α α α αρ χη η κα τα τω ων

δαι αι αι μο ο ο νων νι ι ι κη η πα νο

πλο ος εγ κρα α α α τει ει ει ει α η των Αγ

γε λων ευ προ πει α η προ ος Θε ε ο ο ον

πα αρ ρη σι ι ι ι α δι αυ τη ης γα αρ Μω

υ υ σης γε γο νε τω Κτι στη συ νο ο ο ο

μι ι ι ι ι λος και αι φω ω νην α α ο ο

ο ρα α α τω ως εν ταις α κο αι αις υ υ υ πε

δε ε ξα α α α το Κυ υ ρι ε ε δι α αυ

της α ξι ι ω ω σο ο ον και η η μας προ

σκυ νη σαι σθ τα πα α α α α θη και την α

γι α αν Α να α α α στα α α α σιν ^{Πα} ω ωςφι
λα α αν θρωω ω ω πος

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σθ
σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Νη ρ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε ησον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε ησον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην ^v_{δλ}

K α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ_{δλ} και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ_{δλ} και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^v_{δλ}

K α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας ^v_{δλ}

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων ^Δ_{δλ} και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην ^v_{δλ}

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε ^v_{δλ}

E υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε ^Δ_{δλ} δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου ^v_{δλ} (τρεις)

K ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ_{δλ} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ^Δ_{δλ} ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^v_{δ2}

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με

του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε

ο ο σ μ ο ν ^v_{δ2}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως ^v_{δ2}

Π α ρα τει ει ει ν ο ν το ε λε ο ο σ σ ο υ τ ο ι σ γι ν ω

σ κ ο υ σ ι σε ^v_{δ2}

Α α γι ο σ ο θε ο σ Α α γι ο σ Ι σ χ υ ρ ο σ Α γι

ο σ α θα ν α τ ο σ ε λε η σ ο ν η μα α σ ^v_{δ2} (τρεις)

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υι ω ^Δ_{δ2} και α γι ω Πνευ μα

τι ^v_{δ2}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ν α σ τ ω ν αι ω

ν ω ν α μ η η ν ^v_{δ2}

Α γι ο σ α θα ν α τ ο σ ε λε η σ ο ν η μα α σ ^v_{δ2}

Ἀσματικὸν. 7

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος
 Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος
 Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε
 ε ε ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α
 α α ας

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα δι
 α ρρη ξας τῶ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ
 θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
 θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
 πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη
 ρυ γμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χε στη
 οι κῶ με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_ζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_ρ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος ^Δ_δ Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω
 σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
 μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
 ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι
 α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
 αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
 ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι
 α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
 καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι
α

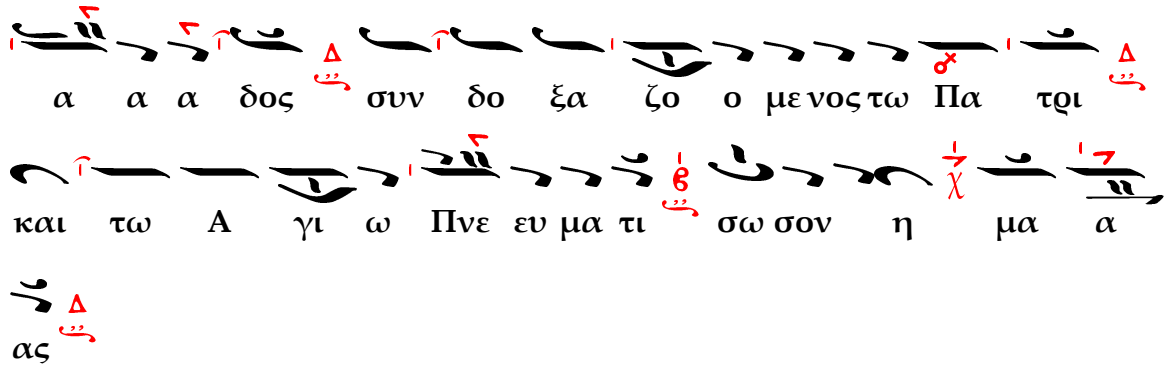
Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εις τον αιωνα, ο Θεός σου, Σιών, εις
γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι
α

Δόξα Πατρι και Υιῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

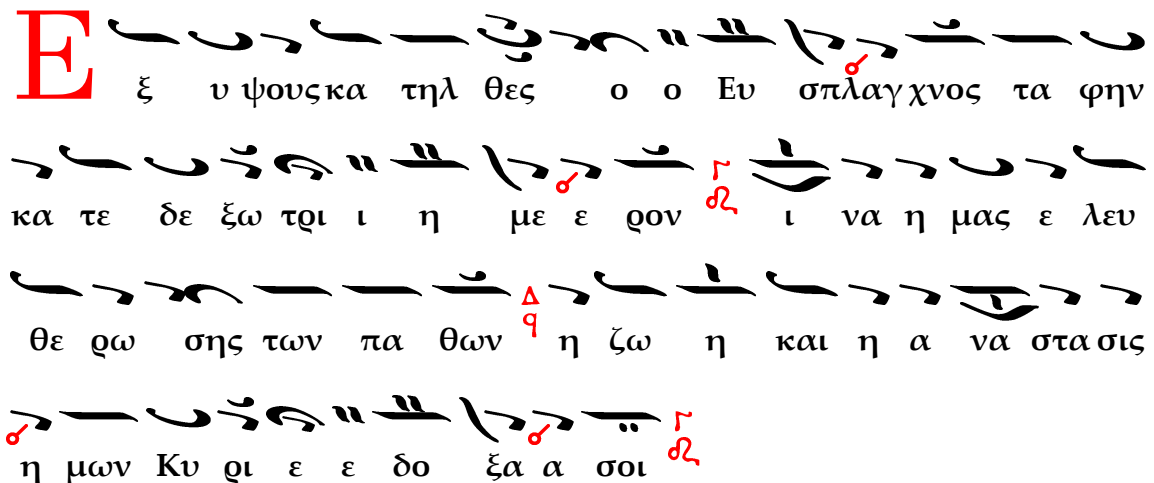
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλ' Β' Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

τὸ τέλος: Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος πδ' Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
 η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

Τ^{Πα}ας του πλα νᾶ πα γιδας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε ^Δ₂α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ₂δι α βι ι ὀ πα τη ρ η
μων ^Π₉Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ₂ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων ^Π₉α γρυ πνι αις και νη στει ει αις ι
ε ρῶ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^Π₉ο ον πε ρ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως ^Δ₂Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ₂
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος ^Π₉

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Γα ϕ

Η^{Γα}ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^Γ₂₂δη μοσ
^{Νη}ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^{Γα}₂₂Α θλο φο ο ροι Χρι
στῶ ὀ τεσσα ἄ ρα κο ον τα ^{Νη}δι α πυ ρος γαρ και υ
υ δα τος εν δο ξοι ^{Γα}δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
δο ο ξα σθη η τε ^{Γα}_Παλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ

ου σι ον ^υ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
λε ος ^γ

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλδ Γα ρ

A ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ^δ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων ^Δ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ δω ρε α αν δο ο
τε η μιν ^δ

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Αὐτόμελον.

Ἦχος πλδ Βου ρ

T ης σο φι ας ο δη γε ^Δ φρο νη σε ως χο ρη
γε ^Δ των α φρο νων παι δευ τα ^Δ και πτω χων υ πε
ρα σπι στα ^θ στη ρι ξον συ νε τι σον την καρ δι αμ μῃ
Δε ε σπο τα ^Δ Συ δι δῃ μοι λο γον ο του Πα
τρος Λο ο ο ο ο ο γος ^θ ι δου γαρ τα χει λη
μου ^Δ ου μη κω λυ σω εν τω κρα ^θ α ζειν Σοι ^Δ ε

λε η μων ε λε η σον με τον πα ρα πε σο
ο ο ον τα α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ω η ημων

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός
εν τω Ισραηλ

με εγατο ονομα αυ τσ

Ευξασθε και αποδοτε Κυριω τω Θε

ω η ημων

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ
και το κατοι κη

τη ριον αυ τσ εν Σιων

Ευξασθε και αποδοτε Κυριω τω Θε

ω η μω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκοτούς, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθιοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθιοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεός, στήσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς 146).

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Χ A γα θον το ε ξο μο λο γει σθαι τω Κυ ρι

ω και ψαλ λειν τω ο νο μα τι σϑ Υ υ υ υ

ψι ι ι ι στε

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Χ Tϑ α να γγε λειν το πρω ι το ε λε ος

σϑ και την α λη θει αν σϑ κα α τα α α

νυ υ υ υ κτα

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι α α α α α

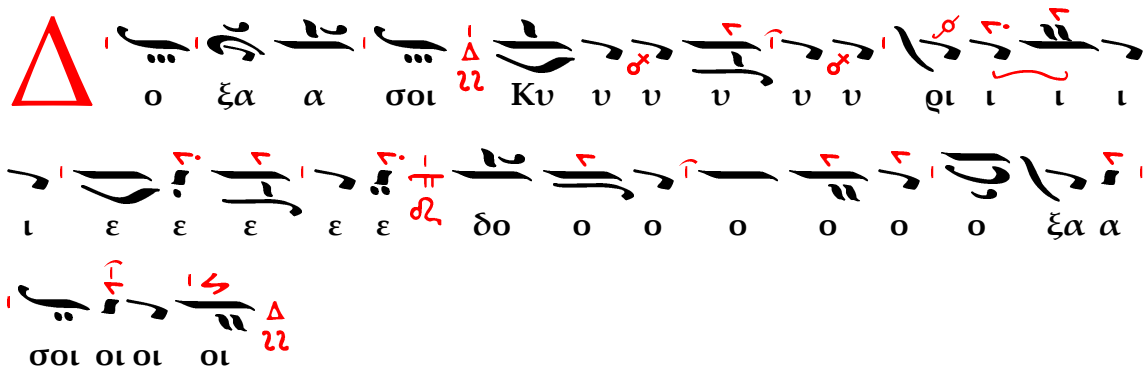
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Τυρινῆς (Ματθ. στ' 14-21).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

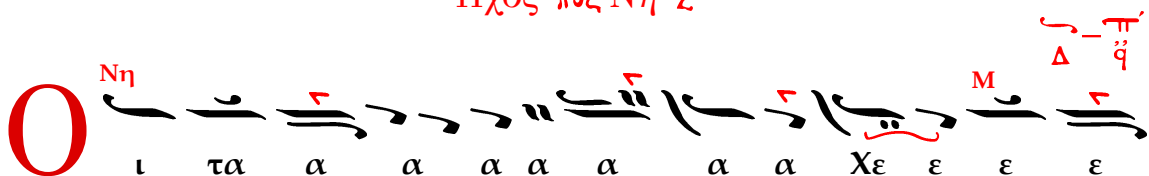
Ἦχος ἰβ' Δι. σ

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Πέμπτῃ.

Ἦχος πδ' Νη ρ

ε ρ ρ ρ ρ ρ βι ι ρι ι ι ι ι μ μ
 υ υ υ υ σι ι ι ι ι ι κω ως Δ ει κο
 νι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ον τε ε λε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η η ζω και τη ζω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω
 ω ω Δι Δι Τρι Πα Μ
 ι ι το ον τρι σα α α α α α α α το ο ον τρι
 σα α α γι ο ον υ υ υ υ μνον προ ο σα
 α α α α δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ σα δον
 τε ε λε ε ε ε ες πα α σαν τη ην βι ω ω
 Γα ι ι κη η ρη η ην α πο θω ω ω ω ω
 Πα Νη με α πο θω με θα α με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι ρι ι ι ι ι με ρι μνα α ρα α α α αν
 Νη Πα Ω ς το ον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ιε ε ε βασι λε ε α α α α α

α α ^{Δι}των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε ε νοι ^ν

T^{Νη} α ις α α γ γε ε ε ε ε ε λι ι ι ι ι

ι ι ι ι α γ γε λι και αι αι αι αι αι αις ^{Δι} α

ο ο ρα α α α α α α τω ω ως ^{Δι} δο ρυ

φο ρυ ρυ ρυ ρυ ρυ με ε ε ε ε νον τα

α α α α ξε ε τα α ξε σιν ^ν Α λλη η λυ ρυ

^{Δι} ρυ ρυ ρυ ρυ ι ι ι α α α α α α α α

^{Νη} α α α α α α α ^ν

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρῆσις στὶς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρῆσις ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

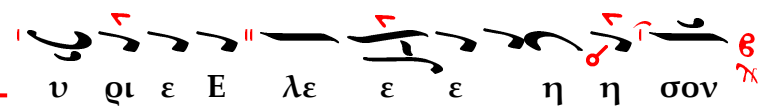
Ἦχος πλὴν Νη

K υ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

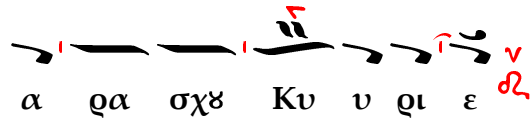
K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β

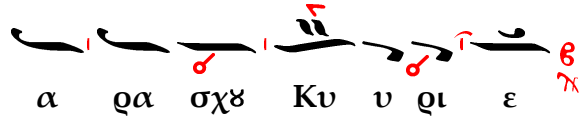
K υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Δι}

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

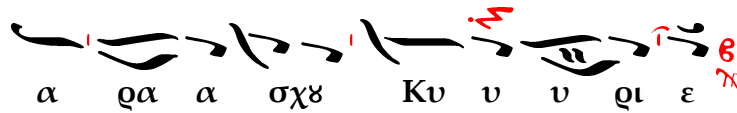
Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

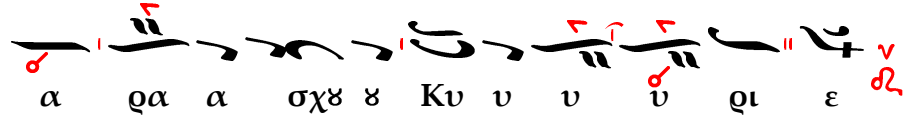
Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲛⲓⲕⲁⲓ ⲕⲁⲧⲁ ⲫⲩ ⲅⲏ ⲏ ⲙⲄ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲅⲩ

ⲩ ⲡⲓ ⲏⲓ ⲙⲄ ⲛⲓⲕⲁⲓ

Α ⲅⲁ ⲫⲏ ⲏ ⲏ ⲡⲱ ⲡⲉ ⲉ ⲕⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲏ ⲓ ⲓ ⲡⲭⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲙⲄ ⲛⲓⲕⲁⲓ

ⲕⲩ ⲣⲓ ⲟ ⲟ ⲡ ⲡⲉ ⲱ ⲱ ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲙⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ ⲛⲓⲕⲁⲓ ⲕⲁⲧⲁ ⲫⲩ ⲩ ⲅⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲙⲄ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲅⲩ ⲩ ⲩ ⲡⲓ ⲏⲓ ⲏⲓ ⲙⲄ ⲛⲓⲕⲁⲓ

Π ⲁ ⲧⲉ ⲣⲁ Ⲯⲓ ⲟⲛ ⲕⲁⲓ Ⲃ ⲁ ⲅⲓ ⲟⲛ ⲡⲛⲉ ⲉⲩ

ⲙⲁ ⲧⲣⲓ ⲁ ⲃⲁ ⲟ ⲙⲟ ⲟ Ⲅ ⲡⲓ ⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲁ ⲭⲱ ⲱ ⲣⲓ ⲓ

ⲡⲟⲛ ⲛⲓⲕⲁⲓ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης ²² θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ²²

Κ αι με τα τῃ Πνευ μα το ος σθ ²²

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ²²

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ²² ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ²² ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

σοις ²²

Α α α μη η η η η ην ²²

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η η ην ²²

A α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνϝ ϝ μεν σε ε ευ λο γϝ ϝ ϝ

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ϝ ϝ με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων

Λειτουργικά εις ἤχον Νη ρ

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

Π α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α दा ο μο ϝ ϝ σι ον και α χω

ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ^{Νη} λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ σι ι α αν
 αι νε σε ως ^ν ^δ

Ε ^{Νη} λε ον ει ρη νης ^β ^γ θυ σι αν αι νε ε
 σε ε ως ^ν ^δ ἢ ἄλλως

Κ ^{Νη} αι με τα τῶ πνευ μα το ος σῶ ^Δ

Ε ^{Δι} ^{Νη} ε χο μεν προ στον Κυ υ ρι ι ον ^Δ

Α ^{Νη} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^ν ^δ

Α ^{Νη} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος
 Σα ββα ωθ ^Δ πλη η ρης ο ρ ρα νος ^Δ και η γη η της
 δο ξης σῶ ^ν ^δ ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ^Δ ^ν ^δ ευ
 λο γη με νος ο ερ χο ο με ε νος ^β ^γ εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι σ ^Δ ^ν ^δ ω σαν να α ο
 εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις ^ν ^δ

A ^{Nη}
α α α μη ην

A ^{Nη}
α α α μη η η η η η η ην

Σ ^{Nη}
ε ε υ μν ς ς ς ς ς μεν σε

Δι
Eu λο γω ς ς μεν σοι ευ χα ρι στω ς μεν

Nη
Ku υ υ υ υ ρι ι ε και δε ο με θα α α

Δι
σθ ο Θε ε ο ος η η μων

ιγ' Σεπτ. ,αληπς' Ι.Α.

Τὸ συνειθισμένον. Ἦχος πλ.δ'.

Ἦχος πλ.δ' Nη ς

A ^{Nη}
ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα

Δι
ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει

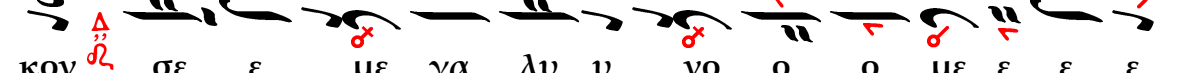
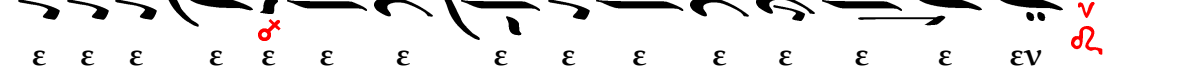
Δι
μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω

Nη
ω ω μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε

Δι
ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε

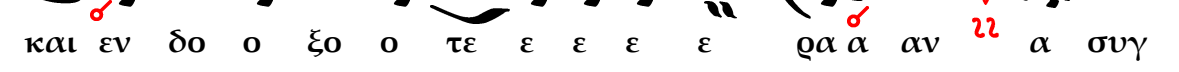
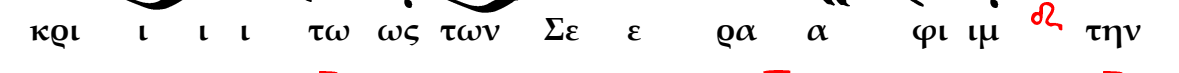
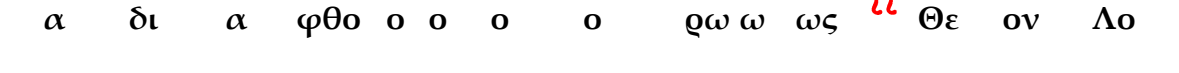
Δι
ε ε ραντων Χε ε ρου ου ου βι μι και εν δο ξο

Nη
τε ε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω

 ω ω ω ν Σε ε ρα α α φιμ την α δι α

 φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε

 κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο

 κον σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

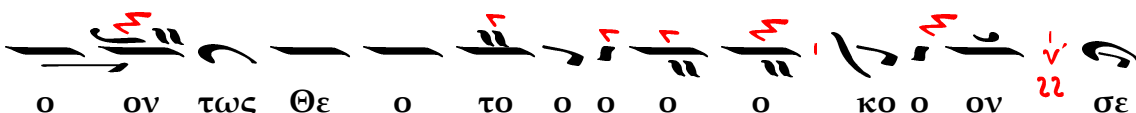
Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος Νη ς

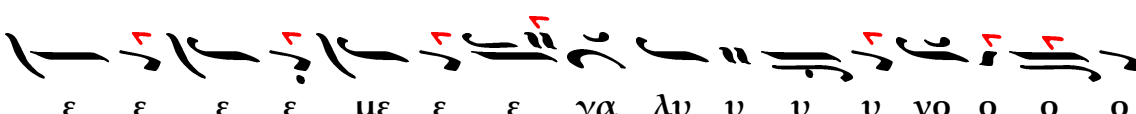

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω

 ως μα κα ρι ι ι ζειειν σε ε την Θε ε ο

 το ο ο κο ον την α ει μα κα ρι στο ον και

 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε

 ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι

 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι ι μι

 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ

 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι την

 α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο

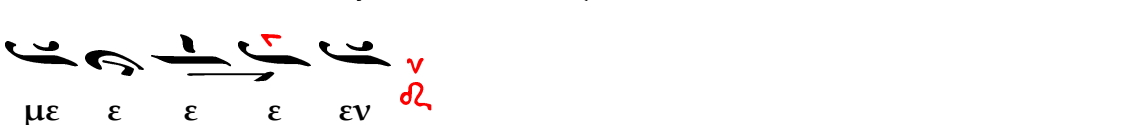
 ο γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την

 ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον σε

 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο

 με ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστί, ἀπλοῦν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

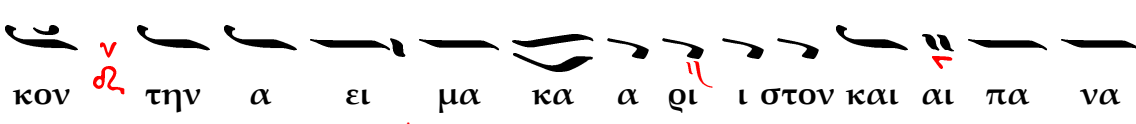
Ἦχος Νη ρ

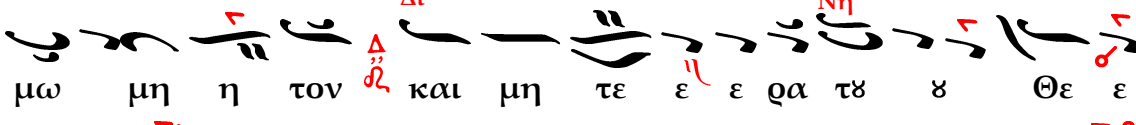
Αξι ον ε στι ιν ω ως α λη η η θως μα

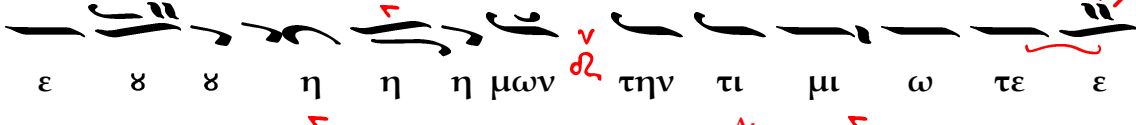
 κα ρι ζει ει ν σε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο

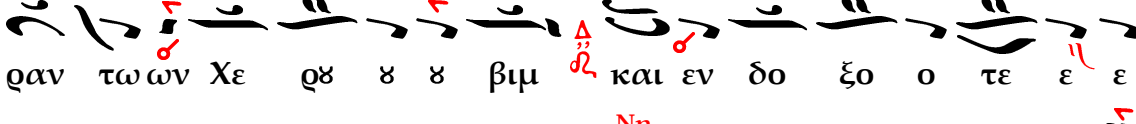
 κον την α ει μα κα α ρι ι στον και αι πα να

 μω μη η τον και μη τε ε ε ρα τ ε Θε ε

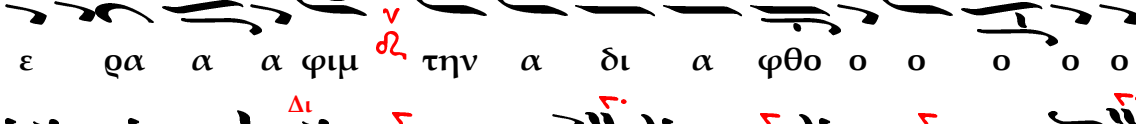
 ε ε ε η η η μων την τι μι ω τε ε

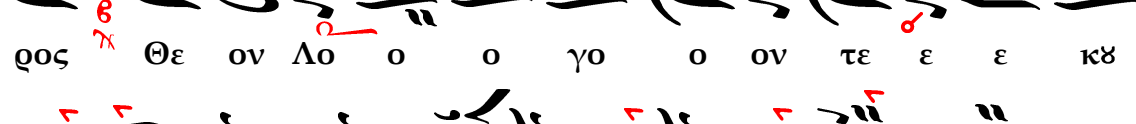
 ραν τωων Χε ρ ε ε βιμ και εν δο ξο ο τε ε ε

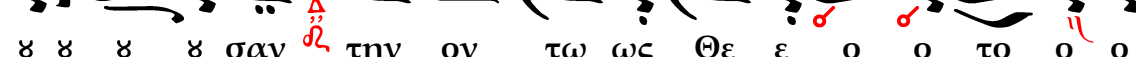
 ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ω ων Σε

 ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο

 ρος Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κ ε

 ε ε ε ε σαν την ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο

ΚΟΝ σε ε ε ε με ε γα α α λυ υ νο ο

ο με ε ε εν

(Ἐτονίσθη ἐν Κιάτῳ, κέ Αὐγ. βιβ', ἐγράφη ἐνταῦθα κζ' Αὐγ. Ἰ. Α.)

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Α ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η

ηην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α ει μα α

κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η

τον και μη η τε ε ε ρα α α α τς θ Θε

ς ς ς η η η η μων την τι μι ω ω

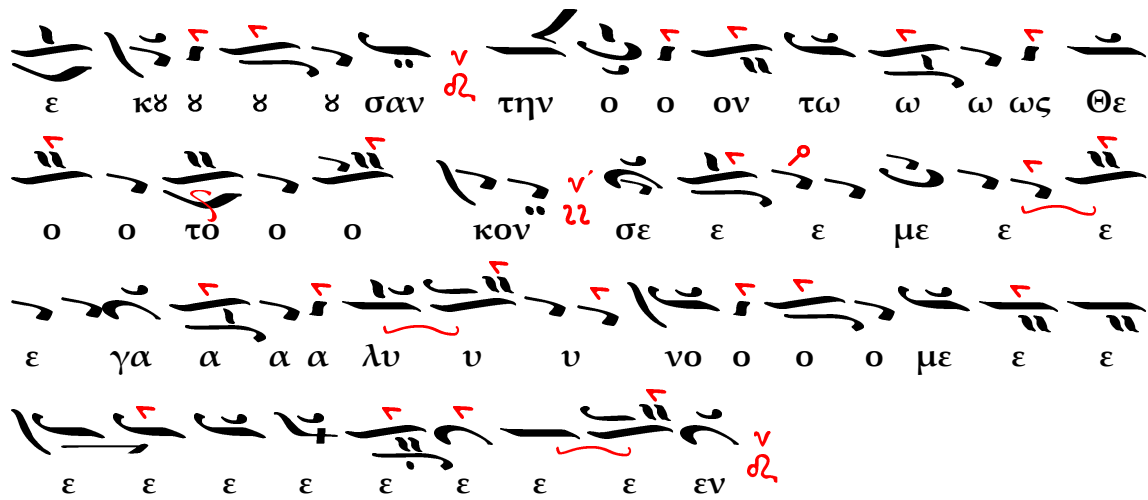
τε ε ε ρα αν των Χε ρς βι μι και εν δο

ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι

τω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ

την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε

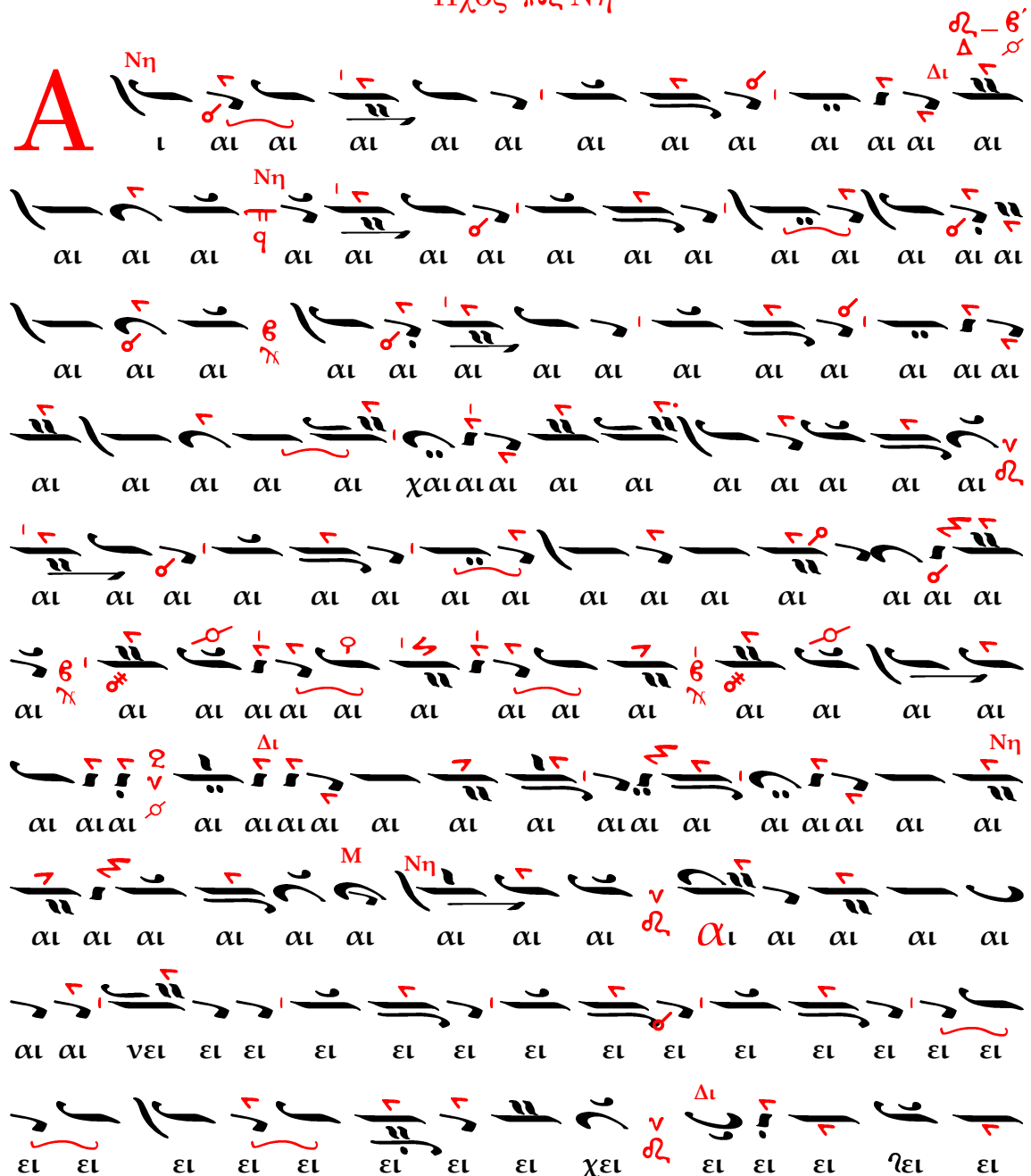
ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε

 ε κχ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο τό ο ο κον σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου ββ', Ι.Α.)
 Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πλ' Νη

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι χαιαιαι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει χει

Handwritten Greek text in a cursive script, likely a liturgical or biblical passage. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. Each line contains a sequence of characters, with some characters being larger or more stylized than others. Red annotations are present throughout the text, including small red triangles, circles, and lines, often placed above or below specific characters. Some of these annotations include the letters 'Nη', 'Δι', and 'φ'. The text is written in black ink on a white background. The overall appearance is that of a manuscript or a study of a specific dialect of Greek.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ων

ε εκ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ τω

ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ρα α α α α α α α α α α

ε ε εκ τω ω ω ων ου ου ου ου ου ου ρα α εκ

των ου ρα νω ω ω ρω ω ω ω ω ρα α α λιε

ε ε ε λιε ρα α λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε ρα α

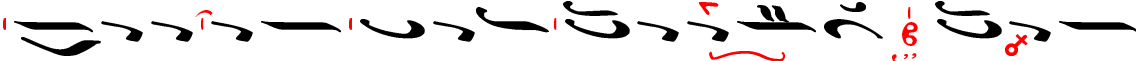

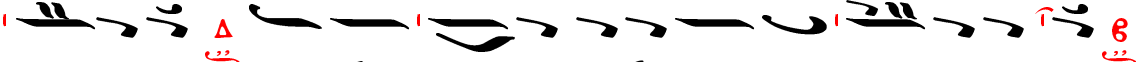

λιε λιε λιε ρα ρα α λιε ε λιε ρα ε λιε ρα ε λιε
 ρα α ρα λιε ε ε λιε ρα ε λιε ρα ε λιε ρα α ρα α α
 λιε ε ε λιε ρα α ρα α α λιε τε ε λιε ρα α
 λιε λιε ρα α α λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε λιε ρα
 ρα α λιε Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ υ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νην σθ

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυν και ε ως

 τϵ αι ω ω νο ο ο ς